

siden, er det ikke muligt at gøre det, derfor giver man undtagelsesvis Finansministeren denne Bemyndigelse.

Det er, som sagt, ret betydelige Ændringer, Landstinget har indført i Lovforslaget. Men i denne sidste Time af indeværende Rigsdagssamling har dette høje Ting kun Valget imellem enten at tage Forslaget, saaledes som det er, eller at forkaste det; nogen yderligere Forhandling kan der begribeligvis ikke være Tale om for Øjeblikket.

Folketingets Lønningsudvalg har været samlet for at gøre Indstilling om Lovforslaget, men har ikke kunnet opnaa Enighed, idet et Flertal, bestaaende af Socialdemokrater, Radikale og Konservative, indstiller Lovforslaget uforandret til Vedtagelse i den Affattelse, Landstinget har givet det, medens et Mindretal, bestaaende af Repræsentanter for Venstre, indstiller Lovforslaget til Forkastelse.

Jeg skal anbefale Flertallets Indstilling, der gaar ud paa, at man tager Lovforslaget i Landstingets Affattelse.

Søren Svendsen: Som den ærede Ordfører bemærkede, er det foreliggende Lovforslag gennemgaaet store Forandringer i det andet høje Ting, Forandringer, som vi først ser i dette Øjeblik, thi Lovforslaget i den ændrede Skikkelse er først lige nu blevet omdelt paa vore Pladser. Der er i Landstinget sket en Forandring med Hensyn til Stedtillæget og endogsaa en meget gennemgribende Forandring i det Konjunkturtillæg, hvorom en Lov for ganske faa Dage siden blev vedtaget. Jeg finder, det er en ganske uforvarlig Fremgangsmaade overfor dette Ting, at vi bliver stillet overfor et saadant Forslag, der ikke blot betyder en gennemgribende Ændring i det forelagte Lovforslag om Stedtillæget, men ogsaa Ændringer i det Lovforslag, som vi for faa Dage siden har vedtaget angaaende Konjunkturtillæget.

Det er efter min Mening en ikke ganske værdig Fremgangsmaade, som det store Flertal her i dette Ting anvender, ved denne Behandlingsmaade og den Situation, som de stiller dette høje Ting overfor i denne Sag. Det er jo udelukkende Regeringen og Flertallet, der har Skylden for, at denne Situation er indtruffet. De har gaaet en hel Maaned og viftet med disse 2,6 Mill. Kr., som de alle sammen saa gerne vilde give til Tjenestemændene. Men det har ikke været dem

muligt at blive enige om, paa hvilken Maade dette skulde ske. Det er blevet sagt, at man ikke kunde faa Tjenestemændene til at give deres Tilslutning til de Ændringer, som er blevet foreslaaet fra de forskellige Sider, ogsaa fra det konservative Folkepartis Side. Men det kan dog vel ikke være saadan her, at vi ikke kan foretage Ændringer i et forelagt Lovforslag, uden at vi først skal spørge Tjenestemændene, om de nu ogsaa kan gaa med til disse Ændringer. Men jeg savner her ved dette Lovforslags Behandling en Erklæring fra Tjenestemændene. Vi er jo vant til at faa saadanne ved disse Spørgsmaals Behandling. I de senere Dage er der jo kommet Erklæringer fra de forskellige Tjenestemandorganisationer om, at de kan gaa ind paa dette eller hint og anbefale, at det vedtages. Men der mangler ved denne Lejlighed en Erklæring fra dette Overudvalg, som det skulde være nødvendigt at have med ved denne Sags Behandling. Det er for saa vidt glædeligt, hvis det betyder, at vi for Fremtiden maa blive fri for at faa tilstillet officielle Erklæringer til Rigsdagen fra Tjenestemandorganisationer om, hvilke Ændringer de mener at kunne tage imod, og hvilke de vil fraraade. Jeg haaber ikke, at det skal ske oftere, for en saadan Fremgangsmaade mener jeg ikke er værdig for Rigsdagen.

Med Hensyn til selve Sagen er Forholdet jo, som vi har udtrykt det i vor Erklæring, det, at vi maa stemme imod det foreliggende Lovforslag, baade hvad angaar Stedtillæg og Konjunkturtillæg, af de Grunde, jeg har haft Lejlighed til tidligere flere Gange at fremføre, og som jeg ikke skal komme nærmere ind paa her. Jeg vil kun gøre en enkelt Bemærkning. Det har lydt flere Gange under disse Lovforslags Behandling, at det vilde være uforvarligt ikke at yde Tjenestemændene disse Tillæg: man maatte forlange af Rigsdagen, at den gav Tjenestemændene saadanne Vilkaar, at de kunde føre en anstændig Tilværelse i Samfundet. Jeg vil protestere imod den Opfattelse, at det ikke skulde være Venstres Mening at byde Tjenestemændene saadanne Vilkaar, at de kan være tjent med dem og føre en anstændig Tilværelse her i Samfundet sammen med andre Samfundsborgere. Det mener jeg tværtimod er et fuldt berettiget Krav. Men jeg kan ikke erkende, at de Lønninger, som Tjenestemændene i Øjeblikket faar efter de gamle Regler, skulde